

[Albrechtsen]

get, der var bedre. Men den begrundelse synes jeg ikke rigtig at kunne spore i Det Radikale Venstres forslag.

Der er dog ét punkt i Det Radikale Venstres forslag, som jeg synes er bedre end SFs. Man foreslår, at Forbrugerrådet skal være med. Det mangler i SFs forslag. Jeg går ud fra, at SF ikke vil modsætte sig dette, så det skulle kunne indarbejdes.

Derimod har jeg lidt svært ved at forstå, hvorfor Det Radikale Venstre foreslår, at Landbrugsrådet og De Danske Landboforeninger skal være med i dette råd. Al respekt for De Danske Landboforeninger, men jeg mener, at de aldrig har haft nogen særlig forkærlighed for tanken om det økologiske landbrug, måske endda tværtimod, og derfor kan det være svært at forstå, hvilken interesse de har i at sidde i et sådant råd. Jeg har ikke selv hørt nogen tilkendegivelse fra dem i den anledning; vi ved ikke, om der foreligger sådan nogle, men så vidt jeg umiddelbart ved, er det ikke noget, de har interesseret sig for, ikke noget, de har støttet. Men det kan være, forslagsstillerne kan oplyse mig om det.

Den helt afgørende konkrete mangel ved det radikale forslag i forhold til SFs er spørgsmålet om omlægnings- og udviklingsstøtten. Det radikale forslag bygger ikke på nogen voldsomt grundig indsigt i, tror jeg, hvordan man afgifter jorden, når man går over til økologisk drift, for så ville man vide, at et års støtte slet ikke er tilstrækkelig. Der skal en afgiftning til over måske 7 år, for at jorden kommer i en fase, hvor den går ind i en ordentlig økologisk balance. Det koster penge at gennemføre denne proces, og det er der i meget højere grad taget højde for i SFs forslag, måske ikke engang fuldt ud tilstrækkeligt. Så derfor ville man med det radikale forslag, hvis man kun havde det, kunne sætte noget i gang, som ville brase sammen, ikke engang på halvvejen, men på en fjerdedel af vejen, fordi man ville mangle støtte til at følge den omlægning op, der skulle ske i år 2, 3, 4, 5, 6 og 7.

Så modsat ministeren og regeringen tror jeg ikke, det ville være klogt at tage udgangspunkt i det radikale forslag. Jeg er altså bange for, at det bliver noget, som ikke fuldt ud ville stå mål med, hvad der er nødvendigt på området. Når man tager i betragtning, at det drejer sig om en niche, som desværre endnu

ikke har så stort et omfang, som man kunne ønske, og at der altså heller ikke vil være tale om så enorme millionbeløb, som ministeren for lidt siden betingelsesløst ville forære til det landbrugsindustrielle kompleks, kunne man godt gøre det ordentligt, når man nu går i gang. Det ville ikke engang vælte finansloven at gøre det ordentligt fra starten.

Det skal så være en opfordring til, at man bruger SFs forslag som udgangspunktet i udvalgsarbejdet og får den detalje med Forbrugerrådet fra Det Radikale Venstres forslag med og i den forhåbning, at man ikke glemmer, at det er den samlede omlægning af hele landbruget, som stedse må være det vigtigste.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Hr. Albrechtsen forsøgte at fremstille det, som om det var EFs skyld, at der er problemer i det danske landbrug. Det er grundlæggende forkert. Årsagen skal findes i den sal, vi befinder os i. Det er Folketinget, der med en forkert lovgivning er skyld i, at landbruget har store problemer, fordi landbruget ikke har fået de samme muligheder som landmændene i de øvrige EF-lande. De har simpelt hen ikke haft lige konkurrencevilkår, og derfor sker der det, at landbruget dør ud, husdyrproduktionen glider ud, men at vi vel nok får noget planteavl stadig væk.

Man har systematisk forsøgt at genere landbruget med alle mulige skatter, særskatter, formueskatter, ejendomsskatter osv., som andre landmænd i EF-landene ikke har. Man har her givet dem store miljøudgifter, som landmændene ikke har fået i de andre lande. Derfor er landbruget simpelt hen ikke konkurrencedygtigt, og derfor er det helt forkert at give EF skylden. Det er forskellige medlemmer her i folketingssalen, som gennem en forkert lovgivning gennem flere år er skyld i, at det er gået så galt, som tilfældet er.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, det er ganske utroligt at høre på denne jammersang. Hr. Ove Jensen kan f.eks. rejse til Frankrig eller til Italien og spørge sig for, hvordan landmændene har det dér. Han vil opdage, at levestandarden